

ICANN74 – Засідання Європейської регіональної організації At-Large (EURALO) з питань політики: Управління інтернетом і мультистейкхолдеризм у надзвичайних ситуаціях

ICANN74 | Форум з формування політики – Засідання EURALO з питань політики: Управління інтернетом і мультистейкхолдеризм у надзвичайних ситуаціях
Четвер, 16 червня 2022 р. – 09:00 - 10:00 за Центральноєвропейським літнім часом

ЄШИМ САГЛАМ (YEŞİM SAGLAM): Засідання скоро почнеться. Будь ласка, сідайте.
Дякую.

СЕБАСТЬЯН БАШОЛЕ (SÉBASTIEN BACHOLLET): Перевіряю звук. Ні, треба посунути мікрофон ближче. Перед тим, як ми почнемо, прошу взяти ваші гарнітури, оскільки ми будемо переходити з однієї мови на іншу, бо в нас буде переклад англійською, французькою й іспанською. Будь ласка. Дякую.

ЄШИМ САГЛАМ (YEŞİM SAGLAM): Засідання починається. Прошу увімкнути запис. Вітаю і ласкаво прошу на засідання Європейської регіональної організації At-Large (EURALO) з питань політики, управління інтернетом та мультистейкхолдеризма у надзвичайних ситуаціях. Мене звати Єшим Саглам і я є менеджером дистанційної участі у цьому засіданні. Зверніть увагу, що це засідання записується і на нього поширюються стандарти очікуваної поведінки ICANN.

Примітка: Наступний текст є результатом розшифровки аудіофайлу у вигляді текстового документа. Хоча розшифровка переважно є точною, у деяких випадках вона може бути не повною або не точною внаслідок нерозбірливих уривків або граматичних виправлень. Вона публікується як посібник до оригінальну аудіофайлу, але її не слід розглядати як офіційний запис.

Протягом цього засідання питання та коментарі, які надсилатимуться через чат, читатимуть вголос, якщо вони написані у належному форматі, як вказано в чаті. Якщо ви берете участь дистанційно, через аудіо зв'язок, будь ласка, дочекайтесь, поки вас викличуть, а потім вмикайте свій мікрофон у Zoom. Для тих, хто знаходиться у головному залі, будь ласка, піднімайте руки у Zoom. Коли вас викличуть, вмикайте свій мікрофон на столі. Якщо ви знаходитесь у додатковому залі, будь ласка, піднімайте руку у Zoom, а потім підходьте до стаціонарного мікрофону, коли вас викличуть. На користь інших учасників, будь ласка, назвіть ваше ім'я для запису і говоріть у помірному темпі.

Учасники, які присутні фізично, можуть взяти приймач і користатися власними навушниками, щоб слухати переклад. Віртуальні учасники можуть отримати доступ до перекладу через меню Zoom. На цьому я передаю слово Себастьяну Башоле, голові EURALO.

СЕБАСТЬЯН БАШОЛЕ (SÉBASTIEN BACHOLLET): Дуже дякую, Єшим. Дякую за те, що ви відвідуєте це засідання. Оскільки ця конференція відбувається в Європі, ми подумали, що ми не можемо поїхати з цієї конференції, не обговоривши ситуацію — я знаю, чому я користуюся цим словом — ситуацію на сході нашого

континенту. Ми з радістю запрошуємо Оксану Приходько виступити, оскільки вона знаходиться на місці саме в цій дуже, дуже складній ситуації.

Водночас ми також хотіли би знайти можливість відкрити тему, по-перше, для інших доповідачів, але також для деяких уроків, які ми могли б здобути. Я знаю, що порівнювати ситуації важко. І мета не в тому, щоб сказати, що війна в Україні дорівнюється до цунамі або до інших природних лих землі — не тільки землі. Люди також роблять погані речі у цій ситуації. Але це не задля того, щоб порівнювати. Можливо, це задля того, щоб здобути уроки — як ми можемо використовувати технології, що ми можемо зробити для людей. І ще раз, мета не в тому, щоб порівнювати, що відбувається у різних регіонах.

Я дуже радий, що в нас є представники практично всіх регіонів: Тихоокеансько-азійського, Африки, Латинської Америки і Карибського басейну, і Північної Америки. І вони розкажуть нам про свій досвід. А ми спробуємо подумати, що ми можемо зробити з деякими із здобутих уроків.

Ми також запросили Леона Санчеса, заступника голови правління CANN, обраного від організації At-Large, оскільки правління прийняло певні рішення стосовно ситуації в Україні. І я вважаю, що було б корисно почути, що вони

роблять і як це відбувається. У будь-якому випадку, ми ради почути його виступ сьогодні вранці. І ми спробуємо приділити максимальну кількість часу обговоренню з учасниками.

Я тільки хочу переконатися... Я знаю, що є стандарти поведінки. Але я також розумію, що ця тема може бути гарячою. І я також хочу нагадати вам, що в нас також є друзі в інших частинах світу, навіть в Росії, і ми повинні їх також враховувати. Тому ви можете сказати те, що хочете, але зробіть це делікатно і ввічливо, навіть якщо ситуація була, є і буде важкою для багатьох людей. І я також сподіваюсь, що водночас ми можемо підтримати і погодитися з тим, що ситуація є геть неприйнятною. І було б чудово, якщо б ми могли зробити щось особисто або колективно.

На цьому я зупинюсь. Але ще раз дякую за участь і за те, що ви тут — тим, хто присутній фізично, у іншому залі або онлайн. Ми раді, що ви сьогодні з нами. На цьому я передаю слово Оксані Приходько, керівнику структури At-Large в Україні, Європейської Медіа Платформи. Слово їй. І ще раз, дуже вам дякую, Оксано. І навіть більше, дякую вам за те, що ви приїхали до нас і за те що ви з нами сьогодні вранці. Будь ласка, Оксано, починайте.

ОКСАНА ПРИХОДЬКО (OKSANA PRYKHODKO): Дуже дякую вам, Себастьяне. Дуже дякую за запрошення виступити тут. В мене є декілька мінут, але мені треба багато сказати. По-перше, тисячу раз дякую за всю вашу допомогу та підтримку. Ми дуже вдячні як за офіційну, так і за неофіційну підтримку ICANN.

Багато з вас просили мене не розкривати деталі вашої допомоги й підтримки публічно. І, звичайно, я так и зроблю. Але ви завжди в моєму серці. Дякую вам ще раз. Інші доклали всіх зусиль, щоб організувати офіційний захід на підтримку України. І не змогли цього зробити. Я закликаю їх звернутися до команди ICANN і з'ясувати, чому це виявилось неможливим. Я також не припиню задавати питання. По-друге, мене дійсно шокувала швидкість реакції EURALO. Ще раз дуже вам дякую. Але мене також шокував текст цієї реакції.

Я в ICANN з 2009 року. І кожного дня я чую, що ICANN не є політичною організацією і що ICANN повинна користатися офіційною термінологією ООН. Тільки вчора Катерина Кривко, стипендіат програми NextGen ICANN, порушила це питання. Я була б дуже рада, якщо б ви могли подивитися на її доповідь на наступній сесії NextGen. Сподіваюсь, що персонал поділиться посиланням на її доклад.

ООН чітко назвала це Війною Росії Проти України або Неспровокованою Російською Агресією проти України, а не якимись іншими словами. Деякі країни вже офіційно визнали цю війну геноцидом українців. І я впевнена, що це буде незабаром визнано на міжнародному рівні. Це дуже важливе питання для мене, особливо стосовно цифрового геноциду українців. Але зараз в мене немає часу говорити про це.

Мій пріоритет зараз – це загроза принципам управління інтернетом і мультистейкхолдеризму. Андрій Набок, представник українського уряду в Урядовому консультативному комітеті (GAC), сказав на попередньому пленарному засіданні цього комітету: «Останній, хто піде з Росії, вимикає світло. Сподіваюсь, що це не буде ICANN». Нещодавно, Патрік Фальстрем (Patrik Fältström) написав у Facebook: «Інтернет - це останнє, що ми вимикаємо, коли йдемо, після того, як вимкнено останню лампочку». Хороші жарти. На жаль, з 24 по 27 люте, існувала можливість, що Росія піде з ICANN останньою і вимкне світло. Це був би дуже поганий жарт.

Окупанти перш руйнують критичну телекомунікаційну інфраструктуру України. Потім ввічливі зелені чоловічки вдираються в офіси інтернет-провайдерів на окупованих територіях з автоматами та примушують персонал перенаправляти трафік. Що це означає для нас? Поширення

брехливої інформації про те, що Україна повністю окупована та зруйнована, і що [є] єдина можливість врятувати їх життя та життя їх дітей, призвело до того, що більш 1200000 українців та більш 230000 українських дітей було вивезено до Росії проти їх волі, силою або оманю. З більшістю з них немає контакту і в Україні немає даних щодо їх стану і місцезнаходження.

Що це означає для вас, для управління інтернетом, для мультистейкхолдеризму? Я не експерт з технічних питань. Я не юрист. Протягом трьох днів тут я питала експертів з технічних питань і юристів: «Якими будуть наслідки перенаправлення трафіку?» Я не отримала відповідей. Три місяця тому я запропонувала створити спеціальну загальну робочу групу «Управління інтернетом і мультистейкхолдеризм у надзвичайних ситуаціях». Багато неофіційної підтримки. Жодного заперечення. Жодної офіційної реакції, крім запрошення на це засідання. Дякую Прозорість, відсутність ініціатив від громади.

Звичайно, ми обговоримо це питання на нашому 13-ому українському Форумі з управління інтернетом (IGF) у цьому році. І мене цікавить участь ICANN в ньому. Я не говорю про гроші. Але це також важливо знати. Чи відправить нам ICANN знову своїх представників з російських регіонів, які будуть нас вчити, як розвивати підхід на засадах

мультистейкхолдеризму? І хто буде [записано] тими самими російськими представниками [записано] не тільки в Україні.

Багато міжнародних організацій повністю виключили Росію. Деякі інші забороняють представникам Росії обиратися на ключові посади, оскільки ці організації цілком розуміють, що ці російські представники є представниками расистського режиму. Я дуже рада порушити це питання саме тут, у Гаазі, у місті миру та справедливості.

Ми всі чекаємо рішення у справі про збитий малайзійський літак. Я щиро співчуваю всім рідним загиблих. Сподіваємось [нерозбірливо] зараз над расистським режимом, який, як нам відомо, кожного дня вбиває українських дітей. Кожного дня Росія вбиває в Україні двох дітей.

Я вірю не тільки в [нерозбірливо], але і в мультистейкхолдеризм. В нас є державні українські міжнародні програми зі збору доказів вчинення злочинів. Армії приватних юристів готують позови. Тисячі громадських організацій зараз працюють над допомогою жертвам російської агресії. Я впевнена, що після нашої військової перемоги ми відсвяткуємо перемогу мультистейкхолдеризму. Дуже вам дякую. І вибачте за мій голос. Це не тільки через емоції, але і через маску. Дякую

СЕБАСТЬЯН БАШОЛЕ (SÉBASTIEN BACHOLLET): Дуже вам дякую, Оксано. І дякую вам за вашу промову. І ми вас добре чуємо. Я тільки хочу сказати вам, Оксано, що люди з Росії, які в нас приймають участь в ICANN в такому місці як EURALO, вони не відповідають за ситуацію. І тому вони не можуть бути тими, кого [треба] усунути. І мені дуже сумно, що деякі з них не могли — не хотіли, не могли, я не знаю — прийти. І я сподіваюсь, що на наступному засіданні будете і ви, і вони.

Я з нетерпінням чекаю на загальне зібрання EURALO, на якому зустрічаються всі учасники EURALO, незалежно від того, з якої вони країни, з яким режимом, і в якій ситуації вони живуть. Таким чином, я сподіваюсь, що мир повернеться якомога скоріше, тут в Європі, але також і в інших місцях світу.

А тепер я хотів би звернути увагу на деякі приклади досвіду. І ще раз, як ми кажемо французькою, “comparaison n’est pas raison”. Це порівняння. Це не довід. Яюсь так. Це мій власний поганий переклад. Але ми подумали, що було б добре почути думки з інших регіонів. Тому я хочу передати слово Дженіфер Чун (Jennifer Chung) і Шерил Ленгдон-Орр (Cheryl Langdon-Orr). Здається, вони виступатимуть дуетом. Тому давайте запросимо цей дует [на сцену].

ШЕРИЛ ЛЕНГДОН-ОР (CHERYL LANGDON-ORR): Дуже дякую вам, Себастьян і EURALO.

Шерил Ленгдон-Ор, австралійка, в якої, як я вам розкажу пізніше, є певний досвід, як у галузі комунікацій, так і у надзвичайних ситуаціях, і, звичайно, на нашу долю також випало чимало катастроф. Але я б хотіла, щоб Дженіфер спочатку звернула нашу увагу на Тихоокеанську Азію, як ми домовлялися, щоб визначити, як і коли виникають ці проблеми. Прошу, Джен.

ДЖЕНІФЕР ЧУН (JENNIFER CHUNG): Дуже дякую вам, Шерил, за представлення. І

дякую вам, Себастьян, і [організації] At-Large за те, що ви так тепло приймаєте мене на цьому засіданні. Я дуже рада бути тут з вами. По-перше, я дуже б хотіла висловити солідарність з Оксаною за те, що вона поділилася з нами ситуацією в Україні. Народ Тихоокеанської Азії безумовно з вами солідарний.

Я дуже хотіла зауважити дві речі. Вважаю, що Тихоокеанська Азія – це дуже різноманітний регіон, як з політичної точки зору, так і з географічної — просто дуже, дуже різноманітний. Уроки, які ми здобули, як мені здається, зокрема в Тихоокеанському регіоні, треба згадати виверження вулкана на острові Тонга раніше цього року, у січні. Ця Тихоокеанська острівна держава повністю втратила будь-який зв'язок після

виверження вулкана 15 січня. Було перерізано, здається, 827 кілометрів підводного кабелю, який забезпечував підключення до інтернету.

Вважаю, що це дуже суворе нагадування нам всім про ламкість інфраструктури у деяких частинах світу, особливо в маленьких, острівних державах, які розвиваються, де щось настільки непередбачене, настільки приголомшливе, як стихійне лихо виверження вулкану, яке було достатньо — воно було одним з найпотужніших з усіх зафіксованих, що також призвело до попереджень про цунамі — цей оптоволоконний кабель, який відрізав зв'язок з інтернетом для величезної частини цього регіону.

І, звичайно, мені не треба особливо підкреслювати гуманітарну допомогу від ООН, від країн Тихоокеанського регіону, від приватного сектору, який відправив туди багато спеціалістів. Навіть Ілон Маск відправив туди свою команду.

І звичайно, спільнота інтернету. Я думаю, що ми всі об'єднуємося у такі часи — відправляємо допомогу, спеціалістів від громадянського суспільства, переконуємося, що громади мають зв'язок — технічна спільнота відправляє своїх експертів від [нерозбірливо] в регіоні, які дуже добре працюють. Насправді, навіть до цієї непередбаченої катастрофи вони завжди мали ці команди готовності до

катастроф і реагування на надзвичайні ситуації, щоб забезпечити наявність планів на випадок таких подій.

І звичайно, що Тонга, зараз знову має зв'язок. Але на це пішло багато часу — п'ять тижнів, я думаю — щоб відновити зв'язок, і набагато, набагато більше часу, щоб вилікувати травми громади, яка мала захищатися від цілком непередбаченої природної катастрофи.

Я також хочу підкреслити, що крім природних лих, бувають також політичні заворушення у різних частинах світу, як ми, звичайно, почули від Оксани з України.

Раніше у цьому, 2021 році, в М'янмі відбувся переворот. А М'янма, це країна, яка на великий жаль... І я думаю, що читаю [дані служби] Access Now, яка дуже добре працює з інформацією щодо відключень інтернету у світі. Вона, на жаль, мала насолоду — і вважаю, що насолода тут неправильне слово — але [мала] друге за тривалістю вимушене відключення від інтернету останнього року.

На жаль, у м'янмському штаті Рахін відключення інтернету тривало 593 дні. А з лютого минулого року народу М'янми стало складніше підключатися до інтернету, займатися своїми справами, приймати участь у суспільному житті та підтримувати зв'язки з іншими частинами світу.

І я хотіла звернути на це увагу у зв'язку з тим, що багато молодих людей М'янми активно долучилися до управління інтернетом. Вони стали учасниками багатьох ініціатив у Тихоокеанській Азії, зокрема... Я хотіла би зачитати дещо з її слів, бо вона є молодою людиною з М'янми. Її звати [Піо]. І вона дуже активно брала участь у Тихоокеансько-азійському регіональному IGF і також з невеличкою групою прихильників дуже хоробро організувала свій власний молодіжний форум IGF у М'янмі, якій вперше успішно пройшов на початку цього року. І ось її слова.

«Кошмари М'янми почалися з нашого першого відключення інтернету по всій країні. Потім ми зрозуміли, що зв'язок з інтернетом можна назвати артерією нашого життя. Але коли група людей захоплює контроль над зв'язком з інтернетом, члени спільноти можуть допомогти один одному захистити й убезпечити себе через нарощування наших знань у галузі інтернету багатьма різними способами. Але цього також не достатньо.

Так, відключення інтернету відбуваються у всьому світі. Але, якщо враховувати і активно дослухатися до голосу тих людей, які потерпають від жорстокості й звірств, які відбуваються за лаштунками відключення інтернету, то це вплине і на нас. Наприклад, у М'янмі, на певний час було відкладено продаж компанії Telenor, пов'язаної з військовим

сектором, завдяки клопотанням громадських організацій і народу М'янми.

Інтернет повинен бути відкритим, захищеним та доступним. Більше того, він повинен бути для всіх. Але зараз інтернет більш не є відкритим, захищеним і доступним для всіх. Тому, коли ми говоримо про ці цінності, ми мусимо враховувати, які стандарти для інтернету у надзвичайних ситуаціях будуть корисними для цих людей, які потерпають».

Це слова [Піо]. Я вважаю, що людина, якій дуже пощастило бувати в таких місцях, як це, яка говорить, яка намагається донести голоси тих людей, які не можуть відвідувати подібні форуми, брати участь у цих зустрічах, навіть не мають можливості підключитися до них через Zoom через відключення інтернету, через заборону VPN в своїх країнах, для нас, для тих, хто має можливість це робити, ще більш важливо бути солідарними — ми допомагаємо цим людям справжніми ділами, щоб зберегти для них зв'язок з інтернетом, зберегти для них можливість висловлюватись вільно. І я думаю, що говорю принаймні від імені Регіонального форуму з управління інтернетом Тихоокеансько-азійського регіону (APPrIGF), що ми дійсно солідарні з цими людьми. Дякую.

ШЕРИЛ ЛЕНГДОН-ОР (CHERYL LANGDON-ORR): Дякую, Джен. Повертаємося до того, про що говорив Себастьян. Себастьян зауважив, що це не спроба порівняти моє велике лихо з вашою невеличкою катастрофою, мої сотні з вашими сотнями тисяч. Катастрофа є катастрофою, незалежно від масштабів, для тих хто від неї потерпає.

І коли переривається зв'язок, наслідки є набагато більш шкідливими та небезпечнішими. Чи ми дивимось на це виключно з точки зору виживання, ці золоті години — їх всього вісім — з того моменту, як з людським тілом щось трапляється до ймовірного виживання багатьох з них. В цей відрізок часу, де зв'язок? Якщо у вас є телефон, щоб відправити сигнал СОС, вам потрібна мережа, щоб цей сигнал пройшов.

Тому зв'язок є вирішальним. Люди досягають більшого, коли вони комунікують. Ми можемо надавати високоякісну першу допомогу та медичні послуги через дистанційне спілкування, і ми це робимо. Це може допомогти. Ви можете заспокоїти людини. Ви можете зберегти життя людини. Ви можете організувати постачання води та їжі. Ви можете допомогти. Але для того, щоб це відбулося, необхідно, щоб інфраструктура збереглася, або, щоб її швидко замінили.

Ось, як це інколи відбувається. Компанія А міркує: «Що ж, це буде не погано для нашого піару, а в нас є весь цей старий мотлох, який все одне буде лежати на полиці. Давайте закинемо його у цю місцевість. Це буде добре для нашого іміджу, а вони отримають обладнання». Це не годиться.

Бувають інші люди, інші організації, які кажуть: «Ні, ні, я здобуду найкраще, що в нас є і зроблю це швидко». У найближчій перспективі реагування таке ж саме. Зв'язок відновляється. Але що стосується довгострокового відновлення громади, яка постраждала, шляхи помітно різні. Є тільки один спосіб знайти правильне рішення. І це бути зразком, якщо дозволите, пані та панове, продемонструвати це на власному практичному прикладі.

Завдяки мультистейкхолдеризму в нас є можливість залучити сторони, які мають велику зацікавленість, чи то представників бізнесу, чи то громадянського суспільства, чи то технологічного сектору, чи уряду — і не забувайте про працівників аварійно-рятувальних служб — разом ми можемо не тільки відпрацювати, як швидко ми можемо постачати кров, воду, опріснювальні установки, але також забезпечити якість — не тільки у найближчій, але і у середній і довгостроковій перспективі — і, напевно, це також включає мобільний зв'язок.

Тому що ви перемістили тисячі або сотні тисяч людей у статусі біженців із зони катастрофи і в них немає посвідчень. Вони не можуть користатися банками. Вони не можуть отримати базову допомогу, яка їм надається. Але, якщо ми можемо зробити щось розумне ... А зробити можна багато чого, і це окрема велика розмова. Але подумайте про те, щоб зробити це на своєму просторі.

Завдяки моделі мультистейкхолдеризму, завдяки мобільним технологіям, є можливість надання посвідчень тим, в кого їх немає, щоб забезпечити послуги, припускаючи, що ми допомогли їм протриматися перші вісім годин, щоб допомогти їм пережити наступні 80 днів. І будемо сподіватися, що для цього не знадобиться відключення, яке буде тривати більше 500 днів. Але, якщо ми можемо це зробити і ми можемо це планувати, і ми можемо випробувати це під навантаженням, я думаю, що це один з найпотужніших результатів ефективної моделі на підставі мультистейкхолдеризму, незалежно від типу катастрофи.

Пані та панове, я трохи палко ставлюся до цієї теми, і я розкажу вам чому. І я хочу запропонувати вам виклик. Коли мені було 13 років... А я живу в країні, де трапляється багато катастроф — лісові пожежі, повені, дуже неприємні тварини, змії, та павуки. Але ж з іншого боку, мене запросили приєднатися до однієї організації. І в процесі цього я дала

клятву. І в цій клятві ... до речі, я не часто даю клятви. В цій клятві були такі слова: «Заради служіння людству». Я буду жити згідно з цим до дня моєї смерті.

І хотілось би вірити, що, якщо деякі з вас і деякі з організацій і компаній, з якими ви працюєте, будуть дивитися на це з точки зору «служіння людству», ми всі будемо набагато краще справлятися з такими трагічними обставинами, чи штучного, чи природного характеру. Повертаю мікрофон вам, Себастьяне.

СЕБАСТЬЯН БАШОЛЕ (SÉBASTIEN BACHOLLET): Дуже дякую, Дженіфер і Шерил. Дуже інформативні й корисні виступи. Дякую. А тепер слово Брему Фудзулані (Bram Fudzulani). Здається, що він онлайн. Сподіваюсь, що все добре працює. Брем, слово вам.

БРЕМ ФУДЗУЛАНІ (BRAM FUDZULANI): Вітаю всіх! Дуже дякую за можливість виступити. Я підключаюсь з Малаві, з Африки. І мені дуже приємно приєднатись до присутніх у залі. Я тут для того, щоб поділитися досвідом з часів пандемії, а також [під час] війни в Україні — як вона вплинула на Африканський регіон, але також, як це висвітлило питання потреби в

мультистейкхолдеризмі для того, щоб допомогти повернути зв'язок з інтернетом тим, хто його не має.

Африка лишається одним з найбільш бідних місць, якщо говорити про підключення [до інтернету]. Ми все ще лишаємось регіоном, який намагається підключити більше людей. На даний момент, тільки 32% всього населення Африки мають доступ до інтернету. І можете уявити собі, до чого це призвело під час [пандемії] COVID-19, якщо подивитися на знедолених людей. Школи було закрито. Життя практично зупинилось.

Тому у місці, де у більшості вже не було доступу до цих сучасних засобів, нам було дуже важко рухатися вперед, щоб континент міг звернути увагу на проблеми з правами людини, доступом до освіти та їжі. Тобто цей розрив збільшувався під час [пандемії] COVID-19. Але протягом цього часу ми намагалися закликати різні зацікавлені сторони до об'єднання. І це і є дух мультистейкхолдеризму.

Ми бачили, як представники уряду сідали разом з науковцями, з технічною спільнотою, з кінцевими користувачами і намагалися уявити, яким чином можна було долучити людей — долучити дітей, які більш не мають доступу до шкіл, тому що школи закрито. Як підходити до питань фінансової доступності й досяжності, і як

переконатися в тому, що, навіть, якщо ми вирішимо проблеми фінансової доступності і знизимо ціни на інтернет на континенті, як нам вирішувати проблеми, з якими ми все ще боремося — питаннями цифрової грамотності в регіоні, що також є одним з найбільших викликів, якщо подивитися на людей, в яких немає зв'язку і які намагаються підключитися до інтернету.

Тобто це деякі з питань, до яких, я вважаю, ми намагалися долучити громаду в рамках Групи мережевих операторів Африки (AFRALO) в ICANN під час пандемії. Але я думаю, що це було великим викликом, тому що кількість людей, які мають доступ до цих цифрових платформ, була малою. І тому [були] проблеми з правами людини. Ми не могли відстежувати випадки цькування онлайн, тому що люди лишалися в тіні.

Тому я вважаю, що для цього потрібен істинний, справжній мультистейкхолдеризм. Я радий, що ця розмова торкнулася питань мультистейкхолдеризму. Як насправді прийняти питання мультистейкхолдеризму і забезпечити при цьому, щоб знедолені люди — ті, хто не має доступу до участі у цих розмовах, хто не може встати разом з вами у цьому залі, порушувати питання, чиї голоси не чути — щоб ми розробляли таку політику, яка насправді торкається їх реальних проблем і резонує з ними.

Ця розмова викликає в нас, у Африканському регіоні, дуже палкі почуття, але також в мене особисто, оскільки це розмови, які повинні якось змінити життя людей, які все ще не мають підключення [до інтернету] — життя знедолених людей, в яких немає таких засобів доступу, які є в вас і в мене, в тих, хто сидить у цьому залі, або онлайн — не мають доступу.

Тому я хотів з вашою допомогою, голова, повернути до цього увагу, а також висловити схвильованість, але також розповісти про труднощі, з якими ми зіткнулися під час пандемії, і з якими ми все ще боремося. Але я вважаю, що зараз, коли світ відкривається, ці розмови ведуться, і я радий брати в цьому участь. Дуже вам дякую.

СЕБАСТЬЯН БАШОЛЕ (SÉBASTIEN BACHOLLET): Дуже вам дякую, Брем. Тепер ми дамо слово людям з Латинської Америки і Карибського регіону. І в нас є дві людини. В нас є Августо Хо (Augusto Ho) і Клер (Claire). Я не знаю, хто буде першим. Августо, слово вам. Будь ласка, починайте.

АВГУСТО ХО (AUGUSTO HO): Вітаю всіх. Доброго ранку. В нас тут команда. В нас тут секретар, д-р Клер Крег (Claire Craig). Вона тут разом зі мною. Тому мій виступ буде дуже коротким. Треба сказати, що

принаймні у моїй країні, у Панамі, маленькій країні у Центральній Америці, в мене було дуже мало досвіду природних лих або катастроф будь-якого типу. І хоча правда те, що катастрофи можуть бути природними, як в деяких прикладах, що були наведені тут, правда і те, що погані дії людей — наприклад, відрізання кабелю — теж можуть призвести до катастрофи.

Я слухав Шерил. Вона говорила. І тепер я можу краще зрозуміти аспекти різних можливостей надання допомоги, або того, що ми можемо зробити звідси, тому що нам потрібен ефективний зв'язок для катастроф або у катастрофічних ситуаціях. І я наполягаю. Я не найкращий доповідач для того, щоб розповідати про природні катастрофи, тому що Бог благословив мій регіон і мою країну у цьому відношенні.

Я обіцяв, що мій виступ буде коротким. Але я хотів би звернути увагу на той факт, що цього тижня я отримав новину про Ілона Маска у моїй країні — що це буде перша країна у Латинській Америці. Він запустить супутникову мережу. І я вважаю, що це могло б допомогти у катастрофічній ситуації. А тепер я передам слово своїй колезі, д-ру Клер Крег. Вона продовжить наш діалог.

КЛЕР КРЕГ (CLAIRE CRAIG): Доброго ранку. Дякую, Августо. Дякую EURALO, Себастьян, за можливість висловитись з цієї теми і представити регіональний погляд на те, що можуть робити організації, які працюють на підставі мультистейкхолдеризму, під час надзвичайних ситуацій. Для Латинської Америки та Карибського басейну я хочу зосередитися на природних лихах, тому що історично, цей регіон безперервно потерпає [від них]. І здається, що їх стає більше. І, звичайно, наслідки катастроф залежать від їх типу. А в нашому регіоні в нас бувають урагани, повені, землетруси й вулкани, а останнім часом є також пандемія COVID.

Однією з пізнавальних характеристик цих подій є те, що вони мають тенденцію перевантажувати місцеві сили реагування і завдають серйозної шкоди місцевому і економічному розвитку у регіоні, про що говорила Шерил.. Ще одним фактором, який є для нас викликом, є рівень бідності у регіоні. Деякі з країн є маленькими і їх економіка не диверсифікована. Ці події є потужним нагадуванням про важливість сталих мереж телекомунікацій, а також про слабкі місця та недоліки, які існують в інфраструктурі, політиці і регулюванні інтернету в регіоні. Ми також тільки що почули про це від Африканського регіону.

Ще більш важливо те, що велика кількість цих подій, з точки зору [числа] загиблих та пошкоджень, викликала оновлений

інтерес з боку урядів, міжнародних донорів і груп спеціальних інтересів, а також деяких кінцевих користувачів в регіоні, оскільки завдання надання допомоги, отримання інформації про добробут інших людей і повернення до нормальної повсякденної діяльності ускладнюються критичними порушеннями зв'язку після одної такої події.

До цього належать, крім іншого, відсутність електроенергії, мобільного і стаціонарного телефонного зв'язку радіо або телебачення. Ще одне занепокоєння стає все більш помітним — і ми про це чули — це особлива уразливість жінок під час цих катастроф.

І саме тут мультистейкхолдерні організації, такі як ICANN і At-Large, і кінцеві користувачі, можуть відіграти важливу роль, оскільки існують заходи, яких можна вжити для того, щоб допомогти зменшити наслідки цих катастроф. До них належать заходи з нарощування технічних можливостей для готовності і реагування на надзвичайні ситуації у форматі програм підготовки, освітніх ресурсів та інформування населення, які підтримують або можуть покращити критичну інфраструктуру інтернету.

При цьому важливо також пам'ятати дещо, про що вчора згадала Маріта Молл (Marita Moll) на засіданні Урядового консультативного комітету (GAC), коли вона виступала з теми

просування мультистейкхолдерної моделі. Я перефразую. Вона сказала, що ми повинні шукати шляхи для того, щоб залучати цих волонтерів і для того, щоб вони лишалися задіяними. І пам'ятайте, що вони роблять це з мінімальною користю для себе, або без будь-якої користі, крім особливого задоволення. Так як же нам залучити людей до того, щоб вони брали на себе ці виклики й були готовими?

Тобто нам в At-Large треба виявляти шляхи для того, щоб зв'язуватися з нашими структурами At-Large і з окремими людьми, залучати їх і працювати з ними, щоб вони були підготовленими і готовими прийти на виручку і діяти, коли трапляться ці події. Тому що для нас, вони трапляються. Питання не в тому, чи вони трапляються. Вони трапляються і при цьому регулярно. Ми знаємо, що в регіоні є дуже винахідливі організації, які вже дуже успішно роблять деякі з цих речей. Тому нам необхідно знайти способи діяти в партнерстві з ними, якщо і коли це можливо.

І я хочу також скористатися цією нагодою і висловити солідарність і підтримку Оксані та її народу в Україні, яких це настигло, як ми визнаємо, як деякі з цих катастроф. І ми сподіваємось, що ви... З нашого боку ми можемо продовжити молитися і надавати різні типи необхідної підтримки. Дякую EURALO за цю можливість.

СЕБАСТЬЯН БАШОЛЕ (SÉBASTIEN BACHOLLET): Дякую, Августо. Дякую, Клер. А тепер я даю слово моєму колезі та голові Північноамериканської регіональної організації At-Large (NARALO), Едуардо Діасу (Eduardo Diaz). Едуардо, вам слово.

ЕДУАРДО ДІАС (EDUARDO DIAZ): Дуже вам дякую. Я хочу розповісти про мій досвід під час надзвичайної ситуації, про те, що відбувалося. Найближча катастрофа, яка в нас була, це ураган Марія у 2017 році. Шляхи багатьох ураганів проходять через Пуерто-Рико, але такого потужного урагану в нас ніколи не було. Тому ми завжди готуємося до ураганів і уряд має для цього шаблон. І для цього є зв'язок. Інколи буває так, що десь немає зв'язку, десь немає електроенергії, але такого не було ніколи. Тому всі були готові.

На щастя, будинки в Пуерто-Рико будують з бетону, більшість з них. Тому люди були у безпеці у своїх будинках під час урагану, тому що за бетонними стінами безпечно. Але цей ураган йшов 24 години. Це був величезний ураган, якого я ніколи не бачив, дуже страшний. І коли він закінчився ... Під час урагану я вмикаю радіо. В нас в Пуерто-Рико є більш 110 радіостанцій. Наприкінці цього урагану лишилася тільки одна з них. Решта з них не працювала.

Коли все закінчується, звичайно з'являються вантажівки і люди починають займатися своїми справами, прибирати на вулицях, тощо. Але проблема була в тому, що вони планували користатися мобільною мережею, щоб спілкуватись через бездротовий зв'язок. І на острові також є система радіозв'язку. Але ж всі ці вежі було зруйновано. І навіть люди, які були готові виїхати з вантажівками і всім іншим, не могли цього зробити, тому що було забагато руйнувань. Необхідно було очистити дороги.

Потім було все це командування й управління, яке було створено, і раптом вони не могли нічим командувати й керувати, тому що не було зв'язку. Не було інтернету. Не було електроенергії. Ніщо не працювало. Тобто знадобився приблизно тиждень, протягом якого людей відправляли на мотоциклах і велосипедах у різні місця, щоб передавати повідомлення і починати прибирати і рухатися вперед. Знадобилося чотири або п'ять місяців, щоб повернути світло до мого будинку. Ось, наскільки погано це було.

Чому ми з цього навчилися ... Я не говорю про бензин для генераторів. Звичайно, генератори для веж мобільного зв'язку і таких речей як лікарні розраховуються не більш, ніж на тиждень без електроенергії. А ми опинилися без електроенергії протягом місяців, тому більшість генераторів вийшли з ладу.

І все, що в нас було в Пуерто-Рико, треба було завозити кораблями або літаками. Але в аеропорту не працював радар. Тобто неможливо було вказувати літакам, як підлітати. Тому прилітали військові. Насправді, вони дуже допомогли.

Мобільні компанії, наприклад T-Mobile, відправили корабель з деталями обладнання для мобільного зв'язку. І вони поставили цей корабель на зовні з екіпажем. І вони заходили, ремонтували їх і користалися своїм кораблем тільки для того, щоб відновити роботу мобільної системи.

Зв'язок з інтернетом був уривчастим. Ми втратили 90% веж мобільного зв'язку. Вже не говорячи про все, що було пов'язано з міддю або волокном. Все було бездротовим. І були деякі інтернет-провайдери, які запровадили бездротові точки доступу і люди йшли туди і робили свої справи. І могли спілкуватися зі своїми родичами в США.

З цього ми навчилися, що в першу чергу необхідно забезпечити зв'язок. Тому зараз замість того, щоб користатися раціями, роздають і забезпечують супутникові телефони, які не залежать від будь-яких наземних комунікацій. Ми змогли влаштувати центральний пункт командування і управління. Багато людей у багатьох громадах — взагалі, багато неурядових організацій — запросили взяти участь і співпрацювати з урядовою групою,

тому що саме ці люди працювали в громадах, до яких ми не могли дістатися.

У певному сенсі, відбувалося велике переміщення... Більшість людей, які жили в горах та які дуже постраждали, більшість з них переїжджали на узбережжя, тому що там було краще зі зв'язком й іншим. В мене в горах були знайомі люди. Вони там сиділи два тижні і в них не було нічого. І їм знадобився тиждень, щоб вибратись зі своїх будинків. Було дуже багато імміграції до США. І ось один з уроків, який ми здобули в результаті цього.

Позитивний момент, який вийшов з цього, їх було два. А я дивлюсь також і на пандемію, як... Навіть, якщо це не позитивна річ, але є перспективні позитивні моменти. Всі мідні кабельні лінії, які в нас були, їх більш немає. І тепер ми бачимо, що люди проводять до своїх будинків інтернет через оптоволокно. Більш того, це підземне оптоволокно, тому що треба припускати, що все, що встановлюється на стовпах буде втрачено під час наступного урагану.

Почали переобладнувати мобільні вежі, щоб вони могли вистояти при таких силах [крил] [sic]. Також, мережа ліній електропередач, яка була повністю зруйнована, модернізується і замінюється кращою. Тепер вона буде відповідати стандартам, тому що та, що була раніше, була

дуже стара. Тобто вона буде більш стійкою і управління буде більш ефективним завдяки технології, яку вони запроваджують. Але на все це потрібні роки. Це не робиться за один день. Отже, це дещо з того, що ми зробили.

І, як я сказав, громади, особливо неурядові організації, зіграли вирішальну роль у забезпеченні людей харчуванням і допомагали на місцях у співпраці з урядом, щоб забезпечити людей необхідним. Дуже вам дякую.

СЕБАСТЬЯН БАШОЛЕ (SÉBASTIEN BACHOLLET): Едуардо, дуже вам дякую. Поки ми проходимось по всіх регіонах, і я вибачаюсь за розмови з учасниками, тому що це буде скорочено, оскільки я не хотів переривати доповідачів. І я вважаю, що було дуже корисно почути повністю все, що вони хотіли сказати. А тепер я хочу дати слово члену правління, Леону Санчесу. Дякую, Леоне.

ЛЕОН САНЧЕС (LEON SANCHEZ): Дуже вам дякую, Себастьяне. По-перше, дозвольте мені визнати і висловити наше співчуття вам, Оксано, і народу України, у зв'язку з тією кризою, яку ви переживаєте. Ви знаєте, що ми з вами і маємо нашу підтримку.

Під час надзвичайних ситуацій підтримка доступу до інтернету є критично важливою частиною місії ICANN з

забезпечення стабільної і безпечної роботи системи унікальних ідентифікаторів інтернету. Підтримка широкої, інформованої участі у розробленні політики управління інтернетом, також є однією з ключових цінностей ICANN.

Крім цього, ICANN також глибоко відданий засадам забезпечення суспільних інтересів і надання практичної підтримки, наскільки це можливо відповідно до нашої місії. Саме в часи кризи демонструється відданість.

У резолюції від 6 березня 2022 р., як я раніше повідомив громаді At-Large та консультативному комітету At-Large (ALAC), правління ICANN дало вказівку корпорації ICANN розробити пропозицію щодо розподілу фінансової допомоги на підтримку стабільності, безпеки і відмовостійкості унікальної системи ідентифікаторів інтернету, особливо, там, де доступ до інтернету опинився під загрозою через раптові, несподівані події, невідконтрольні користувачам, яких це торкнулося.

Через декілька тижнів, 20 квітня, після проведення перевірки, щоб переконатися, що отримувач відповідає місії та цінностям ICANN, а також перевірки виконання вимог застосовних законів, нормативних актів і фідучіарних обов'язків правління, корпорація оголосила обрання

Emergency Telecommunications Cluster (далі «ETC») у якості партнера строком на один рік.

ETC є мережею гуманітарних організацій державного і приватного сектору, які забезпечують спільні послуги зв'язку і надають підтримку у надзвичайних гуманітарних ситуаціях. А Всесвітня продовольча програма ООН є керівним відомством, яке надає адміністративну підтримку і забезпечує спілкування з ETC. В них два десятиліття досвіду, в тому числі в Україні, у галузі забезпеченні сталого і якісного зв'язку та підключення [до інтернету].

Правління також звернулося до корпорації з проханням дослідити можливості організації процесу підтримки фінансування допомоги в існуючих глобальних надзвичайних ситуаціях, які перешкоджають доступу до інтернету. Це дослідження зараз триває. І ми сподіваємось, що ми отримаємо первинний звіт щодо прогресу ETC в Україні у серпні. І це також допоможе нам і надасть інформацію для досліджень щодо того, як застосовувати таку підтримку в інших ситуаціях.

Тобто, як сказано у резолюції, це повинен бути проект на перспективу, довгостроковий проект, не тільки для цього випадку. Звичайно, що саме цей випадок призвів до цього рішення. Але він розглядається як такий, який ми мусимо

продовжувати. Як я сказав, це дослідження допоможе правлінню у обговоренні і розгляді питання, як найкраще охопити більш широкі кола населення, які потребують допомоги внаслідок цих катастрофічних подій.

Що стосується COVID-19, ми швидко перейшли до виключно віртуального формату, як ви, можливо, пам'ятаєте, ще у тому березні, коли оголосили, що конференція у Канкуні відбудеться віртуально. І тепер ми, на щастя, змогли повернутися до гібридного формату конференцій тут, в Гаазі, з технічними рішеннями, які були запроваджені для підтримки надійного доступу до конференції практично з будь-якої частини світу і забезпечення роботи громади волонтерів.

Одним з таких прикладів є підтримка віртуальної участі, завдяки наданню перекладу безпосередньо через Zoom замість додаткових пристроїв і програм. Раніше треба було дзвонити чи то на іспанську, чи то на англійську, чи то на французьку, чи то на інші мови. Сьогодні ми підключаємося тільки до Zoom і Zoom забезпечує можливість надавати переклад.

Також, якщо ви пам'ятаєте, є програма відшкодування видатків на доступ до інтернету під час пандемії. Це була одна з речей, які я особисто дуже наполегливо просував. І

корпорація мала достатньо чемності, щоб зрозуміти, що це було необхідно для роботи волонтерів. Вона надає членам громади з обмеженими можливостями доступу до інтернету фінансову підтримку на розширення широкосмугового зв'язку і на даний момент надає відшкодування у розмірі до 60 доларів на зменшення видатків на підключення до конференцій ICANN.

На цьому, Себастьян, я хотів би знову передати слово вам. Дякую вам ще раз за можливість бути тут разом з вами.

СЕБАСТЬЯН БАШОЛЕ (SÉBASTIEN BACHOLLET): Дуже вам дякую, Леоне. Я вважаю, що правління прийняло добре рішення. І якщо у громади є інші ідеї, я впевнений, що правління дослухається до таких ідей, які могли б допомогти в таких ситуаціях. Оскільки я не бачу піднятих рук і ми випереджаємо графік на чотири хвилини, хочу переконатися, що в нас немає бажаючих зробити останній виступ.

По-перше, хочу відмітити деяких людей у цьому залі, членів правління. Маартен, дякую за те, що ви з нами, голова правління. Морін, голова комітету ALAC, також сьогодні з нами разом з членами ALAC, які сидять за столом. Також багато представників громади сидять за столом або беруть

участь онлайн. І я дуже хотів би подякувати їм за те, що вони сьогодні тут.

Сподіваюсь, що це засідання було і буде корисним, оскільки ми обмінялися досвідом про різні типи криз, звичайно. І ще раз, це не порівняння. Але я впевнений, що деякі з них дають нам ідеї щодо того, що можна зробити у майбутньому, у тій чи іншій ситуації, залежно від країни й регіону, в якому вона відбувається

Я також хотів би дуже подякувати доповідачам, які розповіли нам про свій досвід: Дженіфер і Шерил з Тихоокеансько-азійського регіону, Брему з Африки, Августо і Клер з Латинської Америки й Карибського басейну, Едуардо з Північної Америки, і, звичайно, нашій подрузі з України і Європи, Оксани Приходько.

І деякі з нас висловили свою підтримку і ви згадали їх у своїй промові, Оксано. Це не тільки слова. Ми дуже часто про вас думаємо і слідкуємо за вашими публікаціями. Для нас важливо знати, що відбувається з вами і вашим народом. Особисто, що стосується вас. Добре знати, коли ви, де ви і що з вами відбувається. І продовжуйте робити це, якщо можете. Піклуйтесь про себе і свою родину. Це найкраще, про що ми можемо просити у цей момент.

Сподіваємось, що мир скоро повернеться. Ми всі мусимо боротися за це, не тільки в Україні, але і в цілому у світі. І якщо я можу сказати останнє слово, я сподіваюсь, що ICANN буде на передовій у справі повернення миру, не через якісь конкретні дії. Але нам всім потрібен інтернет для багатьох різних цілей, але особливо для побудови миру. Це невід’ємно. Тому роль, яку виконує ICANN, є важливою для миру у цьому світі.

На цьому ще раз хочу вам подякувати. А оскільки в нас витік час, я закриваю це засідання і бажаю вам приємного перебування в Європі. Сподіваюсь побачити вас всіх особисто, або онлайн на наступній конференції ICANN у Куала-Лумпурі. Ще раз дуже вам дякую і приємного дня. До побачення.

[КІНЕЦЬ РОЗШИФРОВКИ]